సీరియల్

వి.యస్.రావ్

(గత సంచిక తరువాయి)

కోర్టు గుమాస్తా అతని చేత ప్రమాణం చేయించాడు.

"డాక్టర్, గీత శవాన్ని, నర్మద శవాన్ని మీరు పరీక్షించారా?" ప్రాసిక్యూటర్ ఉత్సాహంగా ప్రశ్నించాడు.

"పరీక్షించాను. ఆ తరవాత పోస్టుమార్టమ్ కూడా చేశాను."

"మొదట గీత గురించి మాట్లాడుదాం, డాక్టర్, గీత యెలాంటి స్థితిలో మరణించింది?"

"మిస్ గీత కర్కశంగా, పాశవికంగా రేప్ చేయబడింది. ఊపిరి ఆడని కారణంగా ఆమె మరణించింది."

"డాక్టర్, మూడో తారీఖు రాత్రి రేప్ చేయబడక ముందు ఆమె శరీర స్థితి ఎలా వుండి వుంటుంది? ఐ మీన్ రేప్ కి ముందు ఆమెకు లైంగికానుభవం వుండి వుంటుందా?"

ప్రాసిక్యూటర్ ప్రశ్నించాడు.

"అప్పటిదాకా ఆమె కన్యగానే వుందా, అని మీరు అడుగుతున్నారు. నిస్సందేహంగా ఆమె కన్యగానే వుంది. మూడో తారీఖు రాత్రిదాకా ఆమె అనాఘ్రాత పుష్పం అని ఖచ్చితంగా చెప్పొచ్చు. మానభంగం జరిగినప్పుడే ఆమె కన్నెపొర ఛేదించబడింది" డా॥ సంజీవరావు నిష్కర్షగా అన్నాడు.

ప్రాసిక్యూటర్ గజానన్‌రావు ఒకసారి సాభిప్రాయంగా జడ్జినీ, జ్యూరీ సభ్యుల్నీ చూసి, సాక్షివైపు తిరిగాడు. "డాక్టర్ గీత మరణం ఎప్పుడు సంభవించి వుంటుందని మీ రిపోర్టు చెప్తోంది?"

"రిగర్ మార్టిస్‌ని బట్టి పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో మరణం సంభవించి వుంటుందని చెప్పొచ్చు."

"డాక్టర్, జరిగిందేదో ఆమె అంగీకారంతో జరగలేదనీ, బలాత్కారంగా జరిగిందనీ చెప్పడానికి మీకు యేవైనా ఆధారాలున్నాయా?" ప్రాసిక్యూటర్ ప్రశ్నించాడు.

"చాలా వున్నాయి. ఆమె శరీరంమీద రక్తంకారేలా యెన్నో గాట్లు ఏర్పడ్డాయి. గాట్లూ, రక్కులే కాకుండా ఆమె చెంపమీదా, మెడమీదా దెబ్బలు తగిలిన గుర్తులున్నాయి. ఆమె ప్రతిఘటించిన లక్షణాలు కనిపించాయి. తనమీద రాక్షసంగా ఘాయిత్యం చేసిన వ్యక్తిని ఆమె పొడుగాటి గోళ్ళతో రక్కింది. గోళ్ళ సందుల్లో చిన్న చిన్న చర్మం ముక్కలు—రక్తంతో తడిసినవి ఇరుక్కున్నాయి...."

"జస్ట్ మోమెంట్ డాక్టర్. ఆమె గోళ్ళ సందుల్లోని రక్తం ఆమెది కదా?"

"కాదు. ఆమె రక్తం గ్రూపు వేరు. గోళ్ళ సందులోని రక్తం గ్రూపు వేరు ..."

"అది ఎవరి రక్తమో కనుక్కున్నారా?" ప్రాసిక్యూటర్ ఒడ్డొస్తూ అడిగాడు.

"ఆ. అది కరుణాకర్ రక్తం అని తేలింది."

"డాక్టర్, కరుణాకర్‌ని మీరు పరీక్షించారా?"

"పరీక్షించాను."

"మీ పరీక్ష ఏం తెలియజేసింది, డాక్టర్?"

"అతని మొహంమీద గోళ్ళతో యేర్పడ్డ గీతలున్నాయి. అతను అంతకు క్రితం లైంగిక సంపర్కం పొందినట్టు తెలిసింది. వీర్యస్ఖలనం జరిగిన ఆనవాళ్ళు కనిపించాయి."

కరుణాకర్ రెప్పవేయకుండా, ఆశ్చర్యంతో డాక్టర్ని చూశాడు. డాక్టర్ సంజీవరావు ఎందుకు అబద్ధమాడుతున్నాడు? తను ఆయనకి శత్రువు కాదు! తనని ఉరితీయడానికి తాడు పేనడంలో డాక్టర్ సంజీవరావు కూడా పూర్తిగా సహకరిస్తున్నాడు! ఎందుకు? ఈ కుట్ర యెందుకు సాగుతోంది? ఎవరు సాగిస్తున్నారు? ప్రాసిక్యూటర్ కంఠం అతని ఆలోచనల్ని తెంచేసింది.

"థాంక్యూ డాక్టర్! ఇప్పుడు నర్మద విషయం తీసుకుందాం, నర్మద మరణానికి కారణం యేమిటి?"

"విషప్రయోగం. పొటాషియం సైనైడ్! ఆమె తాగిన హార్లిక్స్‌లో పొటాషియం సైనైడ్ మోతాదు మించి వుంది...."

"డాక్టర్, ఆమె తాగలేదు; తాగించబడింది!" ప్రాసిక్యూటర్ నవ్వుతూ అన్నాడు. డాక్టర్ నవ్వుతూ బట్టతలని ఊగించాడు.

"డాక్టర్, ఆమె గర్భవతి అని విన్నాను...."

"యస్. ఆరో నెల. ఎంతో బాధపడుతూ ఆమె శవాన్ని పోస్టుమార్టమ్ చేశాను. హారిబుల్!" డా॥ సంజీవరావు ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

"మానవజాతికి మేలుచేసే మనలాంటి వాళ్ళకి అలాంటివి హారిబుల్ గానే అనిపిస్తాయి. నరరూప రాక్షసులకి అలా అనిపించదు, డాక్టర్!" ప్రాసిక్యూటర్ గంభీరంగా అన్నాడు. డాక్టర్ బుర్ర ఆడించాడు.

"మిస్టర్ ప్రాసిక్యూటర్ అధిక ప్రసంగం వద్దు! ప్రొసీడ్ విత్ ది కేస్!" జడ్జి గోస్వామి తీక్షణంగా అన్నాడు.

"సారీ మిస్టర్ జస్టిస్. డాక్టర్ గారి మాటల్తో కడుపు తరుక్కుపోయి "

"ప్రొసీడ్ విత్ ది కేస్!" జడ్జి గోస్వామి హెచ్చరించాడు.

ప్రాసిక్యూటర్ సాక్షివైపు తిరిగాడు. "డాక్టర్, నర్మద మరణించిన సమయాన్ని నిర్ధారించారా?"

"ఆ. పదకొండూ, పదకొండూ పదిహేను మధ్య ఆమె మరణించింది."

"థాంక్యూ డాక్టర్. అంతే!?" ప్రాసిక్యూటర్ గజాననరావు కరుణాకర్ వైపు తిరిగాడు. "క్రాస్ ఎగ్జామిన్!" అన్నాడు నిర్లక్ష్యంగా.

కరుణాకర్ మాట్లాడకుండా అతన్ని చూశాడు. ఎన్నో ట్రయల్స్‌లో తనచేత భంగపడి తనకు పోటీగా మారిన గజాననరావు, కేసు వోటమిని వ్యక్తిగత పరాజయంగా భావించే గజాననరావు ఇప్పుడు ఇనుమడించిన ఉత్సాహంతో తనమీద కసి తీర్చుకుంటున్నాడు. తను

క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేస్తే తనని తుపాతునకలుచేసే అవకాశం అతనికి బాగా లభిస్తుంది! కరుణాకర్ నిస్సహాయంగా నిట్టూర్చాడు.

"ప్రశ్నలు లేవు...." అన్నాడు నిర్లక్ష్యంగా.

"మిస్టర్ రమాకాంత్!" ప్రాసిక్యూటర్ గజానన రావు గంభీరంగా పిలిచాడు,

పాంటూ శ్లాకూ వేసుకున్న సన్నటి వ్యక్తి బోనెక్కి ప్రమాణం చేశాడు,

"మిస్టర్ రమాకాంత్, మీ ఉద్యోగం ఏమిటి?" ప్రాసిక్యూటర్ కాలం వృధాచేయకుండా రంగంలోకి దూకాడు.

"ఫింగర్ ప్రింట్స్ ఎక్స్పర్టుగా ఉద్యోగం చేస్తున్నానండి" రమాకాంత్ కంఠం బొంగురుగా ధ్వనించింది.

"ఈ మాసం మూడో తేదీ రాత్రీ, నాలుగో తేదీ ఉదయం మీరు యెక్కడేనా వేలిముద్రలు తీశారా?"

"మూడు రాత్రి పార్కురోడ్డులోని ఇంట్లో, నాలుగు ఉదయం కరుణాకర్ గారింట్లో వేలిముద్రలు తీశానండి."

"పార్కు రోడ్డులోని ఇంట్లో యెవరెవరి వేలిముద్రలు దొరికాయో చెప్పండి."

"గది తలుపుమీదా, మంచం అంచులమీదా, తలగడ మీదా రెండు రకాల వేలిముద్రలు దొరికాయండి."

"అవి ఎవరి వేలిముద్రలో తెలుసుకున్నారా?"

"తలుపులమీద కరుణాకర్ గారి వేలిముద్రలూ, మంచంమీదా, తలగడమీదా కరుణాకర్, గీతల వేలిముద్రలూ దొరికాయండి. వాళ్ళిద్దరి వేలిముద్రలూ తీసుకుని, గదిలో దొరికిన వాటితో పోల్చిచూశాను."

"గుడ్, కరుణాకర్ ఇంట్లో, పడగ్గదిలోకి వెళ్ళాం:

అక్కడ ఎవరి వేలిముద్రలు దొరికాయి?"

"కరుణాకర్ గారి వేలిముద్రలూ, హత్య చేయబడిన నర్మద వేలిముద్రలూ దొరికాయి ..."

"మిస్టర్ రమాకాంత్, నర్మద హత్య చేయబడిందని మీకెలా తెలుసు?" ప్రాసిక్యూటర్ తెలివిగా ప్రశ్నించాడు.

"హత్య జరిగినట్టు అనుమానంగా వుందన్నారు, ఇన్స్పెక్టర్ విషప్రయోగం వల్ల ఆమె మరణించిందని డాక్టరన్నారు. మంచం పక్క టీపాయ్ మీదున్న లోటాలో హార్లిక్స్. విషం కలపబడ్డాయనికూడా డాక్టరన్నారు. ఆ లోటామీద కరుణాకర్ గారి వేలిముద్రలున్నాయి. అంచేత ఆమె హత్య చేయబడిందనుకున్నా ...."

ప్రాసిక్యూటర్ చిరునవ్వుతో చూశాడు. "యూ ఆర్ రైట్! ఆ లోటామీద హత్య చేయబడిన నర్మద వేలిముద్రలు లేవా?"

"బొత్తిగా లేవండి."

"మిస్టర్ రమాకాంత్, వేలిముద్రలకోసం ఇంకా యెక్కడేనా వెతికారా?"

"సహజంగా, హార్లిక్స్ బాటిల్, పంచదార డబ్బా, పాలుపోసిన ఫ్లాస్కూ, డైనింగ్ టేబుల్ మీద పడున్న సీటు చెంచా— వీటన్నిటినీ వేలిముద్రలకోసం పరీక్షించాము. అన్నింటిమీదా ఫ్రెష్ గా వున్న కరుణాకర్ గారి వేలిముద్రలు పుష్కలంగా లభించాయి."

"మీరు పోల్చిచూడలేని, కొత్త వేలిముద్రలు— వాడ్రైవరుకూడా మరెవరివేనా— ఆ ఇంట్లో దొరికాయా?"

రమాకాంత్ తల అడ్డంగా ఆడించాడు. "ఇంట్లో

భార్యాభర్తల వేలిముద్రలు తప్ప మరెవ్వరివీ దొరక లేదండీ. తలుపుమీద మాత్రం ఒక కుడిచేతి అయిదు వేళ్ళముద్రలు దొరికాయి. అవి పాలవాడివని తేలిందండీ."

గోడగడియారం గంటలు కొట్టసాగింది.

జడ్జి గోస్వామి కేసుని ఆ మరునాటికి వాయిదా వేశాడు. ముద్దాయి కరుణాకర్‌ని రిమాండ్‌లో వుంచు మన్నాడు. కేసు గురించి చర్చించుకోవద్దనీ, నిర్ణయాలు తీసుకోవద్దనీ జ్యూరీ సభ్యుల్ని హెచ్చరించాడు. తన చేతిని పట్టుకున్న పోలీసుని కరుణాకర్ ఎర్రటి కళ్ళతో చూశాడు.

* * *

కటకటాలకి అటువైపు యెదురుగా నిలబడ్డ వ్యక్తిని కరుణాకర్ దీనంగా చూశాడు. "మాస్టారూ...."

పంచా జుబ్బాలో బక్కపల్చగా, పొడుగ్గా వున్న అన్నారావు కరుణాకర్‌ని సానుభూతితో చూశాడు. అతనిలో భుగభుగ మండుతున్న బడబాగ్ని ఎర్రటి కాంతి ఎర్రటి కళ్ళల్లో ప్రతిఫలిస్తూన్నట్టుంది. చెదిరిపోయిన క్రాపుతో, అరంగుళం పొడవు పెరిగిన గడ్డంతో, మాసి పోయిన దుస్తుల్లో వున్న కరుణాకర్ తనకి గతంలో పరి చయం వున్న కరుణాకర్ కాడనిపిస్తోందతనికి. అన్నా రావు మెల్లిగా నిట్టూర్పు వదిలాడు.

"కరుణాకర్, నువ్విలా చేస్తావని నేను అనుకో లేదు...."

"మాస్టారూ ..."

"కేసుని గాలికి వదిలేసి, చేతకానివాడిలా తప్పు చేసిన వాడిలా బొమ్మలా నిలబడతావని నేను ఊహించలేదు కరుణాకర్!" అన్నారావు దళసరి కళ్ళద్దాలగుండా

చూస్తూ అన్నాడు.

అతని కంఠంలో వ్యథ గంటలా ధ్వనించింది.

"మాస్టారూ!"

"నువ్వు నిరపరాధివని నాకు తెలుసు కరుణా కర్ ...." అడ్వొకేట్ అన్నారావు నీరసంగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

ఎర్రటి కళ్ళు తడిగా మెరిశాయి. "మాస్టారూ.... థాంక్యూ .... మాస్టారూ....!" కరుణాకర్ కంఠం వణికింది.

అన్నారావు అతన్ని తీక్షణంగా చూశాడు. "కరుణా కర్, యివాళ కోర్టులో నేనూ ఉన్నాను. నువ్వు నీ విశ్వ రూపాన్ని చూపిస్తావనుకున్నాను...."

"మాస్టారూ...."

తెల్లటి గుబురు కనుబొమల కిందినుంచీ అన్నారావు కళ్ళు అతన్ని తదేకంగా చూశాయి. "ప్రాసిక్యూటర్ ఇంట్రొడ్యూస్ చేసిన ప్రతి సాక్షినీ నువ్వు క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేసివుండొచ్చు. ఎన్నో సందర్భాల్లో, అబ్జెక్ట్ చేసివుండొచ్చు. నీ వాక్చాతుర్యాన్ని, నీ ధర్మాన్ని నువ్వు ఎందుకు విస్మరించావ్ కరుణాకర్."

కరుణాకర్ కళ్ళు పెద్దగా చేస్తూ చూశాడు. వృద్ధుడైన అన్నారావు నుదురు నాగేటి చాళ్ళున్న నేలలా ఉంది.

"నా దగ్గర అసిస్టెంటుగా పనిచేసి, చట్టాన్ని అర్థం చేసుకున్న నువ్వు నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తిస్తావనుకో లేదయ్యా!" అన్నారావు కంఠం గాద్గదికంగా ధ్వనించింది.

కరుణాకర్ బరువుగా నిట్టూర్చాడు. "మాస్టారూ,

ఈ కేసుని మీ శిష్యుడు జయించలేదు! నన్ను సర్వనాశనం చేయడానికి యేదో నాటకం సాగుతోంది. సాక్ష్యాలన్నీ నీట్‌గా కత్తిరించి కట్టబడి, చక్కగా ఇస్త్రీ చేయబడ్డాయి...."

"కరుణాకర్!"

"మాస్టారూ, మీతో నిజం చెప్తాను. కేసుమీద నా ధ్యాస లేదు. జీవితంమీద ఆశ లేదు. నా ఆశలూ ఆశయాలూ, కోరికలూ, పట్టుదలా, పగా, ప్రతీకార వాంఛా, అన్యాయాన్ని ఎదిరించాలన్న ధ్యేయం, నా నిజాయితీని నిరూపించుకోవాలన్న ఆవేశం—అన్నీ నాలోంచీ వెళ్ళిపోయాయి మాస్టారూ. నాలోని అన్నింటినీ, నా సర్వస్వాన్నీ నా సర్వస్వం అయిన నర్మద తనతో తీసుకెళ్ళిపోయింది మాస్టారూ!"

కరుణాకర్ చేతులు కటకటాల్ని బిగించి పట్టుకున్నాయి. అశ్రువులు అతని గెడ్డాన్ని తడుపుతున్నాయి. అన్నారావు కదిలిపోయాడు.

"బాబూ!" అన్నారావు గుస గుసగా అన్నాడు. అప్రయత్నంగా అతని చేతులు కటకటాల్ని నొక్కుతున్న కరుణాకర్ వేళ్ళని వాత్సల్యంతో స్పృశించాయి.

"కరుణాకర్, నీలో మండుతోన్న కార్చిచ్చు వేడి నా హృదయాన్ని తాకుతోంది.. నీ బాధని నేను అర్థం చేసుకోగలను. కానీ. నిరపరాధిని అపరాధిగా చిత్రించి శిక్షించే ప్రయత్నాన్ని అడ్డుకోడం మన ధర్మం!"

"మాస్టారూ, నాకు తెలుసు—మనం అడ్డుకోలేం! అన్ని కళ్ళూ నన్నే హంతకుడిగా చూస్తున్నాయి. అన్ని

కళ్ళూ నన్నే అపరాధిగా చూపుతున్నాయి. అన్ని నోళ్ళూ నన్నే నిందిస్తున్నాయి. అన్ని నోళ్ళని మనం మూయలేం!" కరుణాకర్ దీనంగా అన్నాడు.

"ప్రయత్నం చేయకుండా ఫలితాన్ని ఆశించలేం. నీ కేసుని నేను టేకప్ చేస్తాను కరుణాకర్! జరిగిందంతా, జరుగుతోందంతా గూడుపుఠాణీ అని నిరూపించే ప్రయత్నం చేస్తాను!" అన్నారావు కంఠంలో ఉద్రేకం పలికింది.

కరుణాకర్ అతన్ని జాలిగా చూశాడు. "కోర్టుకి చెవులు మాత్రమే ఉన్నాయి, మాస్టారూ. దానికి కళ్ళుంటే గానీ మీరు ఈ కేసు గెలవలేరు! నిజం చెప్తున్నందుకు క్షమించండి...."

"కరుణాకర్, సందేహానికి యేమాత్రం అవకాశం లేకుండా, ఖచ్చితంగా అపరాధివని నిరూపించబడేదాకా నువ్వు నిరపరాధివన్న సంగతి మరచిపోతున్నావ్!" అన్నారావు గంభీరంగా అన్నాడు.

కరుణాకర్ అతన్ని సానుభూతితో చూశాడు. "మాస్టారూ, ఎంతో కాలంగా సంపాయించుకున్న మంచి పేరుని, ప్రఖ్యాతిని నా కేసు మూలంగా మీరు పోగొట్టుకుంటారు. చచ్చిన పాముని మీరు బ్రతికించలేరు. ఇప్పుడున్న కోరిక ఒక్కటే మాస్టారూ. ఏదో లోకంలో ఉన్న నర్మదను కల్సుకుని, నేను స్వహస్తంతో ప్రేమగా తాగించిన హార్లిక్స్‌లో విషం ఉన్న సంగతి నాకు తెలీదని, ఆమె పాదాలమీద వాలి ఆమెకి చెప్పుకోవాలి, మాస్టారూ....!" కరుణాకర్ కంఠం బొంగురుగా మారింది.

అన్నారావు అతన్ని చెమ్మగిల్లిన కళ్ళతో చూశాడు.

"పంచభూతాలన్నీ ఏకకంఠంతో చెప్పినా. నువ్వు విషం కలిపావన్నా, విషం కలపబడినట్టు నీకు తెలుసన్నా నర్మద నమ్మదు నాయనా! నువ్వు నిరపరాధివని అమ్మాయి ఆత్మకు తెలుసు! ఆ సత్యాన్ని మనం లోకానికి తెలియజేయాలి!" అన్నాడతను ఆవేశంతో.

కరుణాకర్ కంగారుగా చూశాడు. "వద్దు! వద్దు మాస్టారూ! ఇందులో మీరు తలదూర్చకండి! దయచేసి మరిచిపోండి!"

అన్నారావు అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. "కరుణాకర్, నువ్వు భయపడుతున్నావ్!"

కరుణాకర్ తడిసిన ముఖాన్ని రెండు చేతుల్లో తుడుచుకున్నాడు. "నా గురించి నేను భయపడ్డంలేదు. నాలోని భయాన్ని కూడా నర్మద తీసికెళ్ళిపోయింది. ఎవడో కర్కోటకుడు నా కోసం మంటు వేస్తున్నాడు. ఆ మంటల్లో మీరు చిక్కుకోకండి మాస్టారూ!"

"కరుణాకర్, ఇంత దారుణంగా నీమీద పగ తీర్చుకునే వ్యక్తి యెవరు? నీ మూలంగా కేసు వోడిపోయిన వ్యక్తి. ఇంతలా హింసాకాండ సాగించే వ్యక్తి ఎవడున్నాడు?" అన్నారావు ప్రశ్నించాడు.

"ఎవ్వరూ లేరు. ఎవ్వర్నీ నేను మోసం చేయలేదు" కరుణాకర్ నీరసంగా అన్నాడు. అన్నారావు తలాడించాడు.

"మాస్టారూ! నా కోరిక తీర్చండి. ఇంటికెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకోండి!" కరుణాకర్ బలహీనంగా, దయనీయంగా అన్నాడు.

అన్నారావు అతన్ని తీక్షణంగా చూశాడు. "నువ్వు అమాయకుడివని చాటిచెప్పేదాకా నేను విశ్రాంతి తీసు

కాను! కరుణాకర్, నిన్ను యింతవరకూ గురుదక్షిణ అడగలేదు. నీ తరఫున వాదించనివ్వు. అదే నాకు దక్షిణ!"

"మాస్టారూ....వద్దు...."

"నన్ను ఎవ్వరూ ఆపలేరు; కరుణాకర్. రేపు కోర్టులో ఆ సత్యాన్ని నువ్వే చూస్తావు. ప్రాసిక్యూటర్ గజాననరావూ చూస్తాడు! వస్తాను. రేపు కోర్టులో కలుసుకుందాం!"

"మాస్టారూ...." తలని కటకటాలకి ఆన్చి బలహీనంగా అరిచాడు కరుణాకర్. అన్నారావు తిరిగిచూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

వాన్ తలుపులు చప్పుడు చేస్తూ మూసుకున్నాయి. చక్రాలు కదిలాయి.

తలని వెనక్కి ఆన్చి కళ్ళు మూసుకుని, కరుణాకర్ శిలావిగ్రహంలా కూచున్నాడు.

అతనికి అన్నారావు మాటలు గుర్తొస్తున్నాయి. తను జయించాలని ఆయన పట్టుదలతో వున్నాడు. కానీ, ఆయనకి తెలీదు.

తను ఎప్పుడో పూర్తిగా ఓడిపోయాడు! జీవితంలో శాశ్వతంగా ఓడిపోయిన వ్యక్తికి కోర్టులో తాత్కాలికంగా గెలిస్తే ఒరిగేదేముంది? కళ్ళుపోయిన వ్యక్తిముందు వెలిగించబడే దీపంలాంటిది ఆ గెలుపు!

"మిస్టర్ కరుణాకర్...."

కరుణాకర్ మెల్లిగా కళ్ళు తెరిచి, తనని పిలిచిన సాయుధ పోలీసువైపు చూశాడు. తనవైపు అదోలా చూస్తున్నాడతను.

"నిన్న మిమ్మల్ని సెల్‌లో పలకరించిన వ్యక్తి అడ్వోకేట్ అన్నారావు గారా?"

"ఆ."

"....రాత్రి పదిగంటలప్పుడు ఆయన కారు యాక్సిడెంట్‌కి గురయ్యింది....ఆయన అక్కడికక్కడే మరణించారు."

"వాట్?" కరుణాకర్ బొంగురుగా అరిచాడు. నమ్మలేనట్టు చూస్తూ నిటారుగా కూచున్నాడు. వాన్ మలుపు తిరిగింది. తూలిపడబోయిన కరుణాకర్ని పోలీసు పట్టుకుని ఆపాడు.

"నో!" అసంకల్పితంగా అరిచాడు కరుణాకర్. అతని శరీరం గజగజ వణకడం ప్రారంభించింది. అతని పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి.

"ఎక్కడికో వెళ్ళి ఆయన తిరిగొస్తున్నారు. పార్క్ రోడ్డునీ, బోన్ రోడ్డునీ కలిపే సందు దాటి మెయిన్ రోడ్డులోకి తిరిగారు. జోరుగా వస్తున్న లారీ కార్ని కొట్టేసి, వెళ్ళిపోయింది. కారు ముందుభాగం పచ్చడైంది. స్టీరింగ్ వెనకున్న ఆయన నుజ్జు నుజ్జయిపోయారట."

చెమ్మగిల్లుతూ, మండుతున్న కళ్ళని కరుణాకర్ పోలీసు వైపు తిప్పాడు. పోలీసు మొహం సాదాగా వుంది. "లారీ... ఆ లారీ ....ఎవరిది?" వణికే కంఠంతో ప్రశ్నించాడతను.

పోలీసు నాలుక చప్పరించాడు. "నంబరు ఎవరూ చూడలేదు. పొడుగాటి గడ్డం వున్న సర్దార్జీ ఎవడో లారీని నడుపుతున్నట్టు ఎవరో సైకిల్ వాలా అన్నాడు. గడ్డంవాలా అమాకే తెలీలేదు. ఈపాటికతను ఆంధ్రా

బార్డర్, మహారాష్ట్ర బార్డర్ దాటి వెళ్ళిపోయి వుంటాడు?"

కరుణాకర్ శరీరం ఒక్కసారిగా చల్లబడిపోయింది. హిట్ అండ్ రన్! అడ్వొకేట్ అన్నారావు మాటలు అతని చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి. తలని వెనక్కి వాల్చాడతను. వాన్ కోర్టు ఆవరణలో ఆగింది.

• • •

అతను పేవ్ మెంట్ మీద ఠీవిగా నడుస్తున్నాడు. తళతళ లాడుతున్న పాయింటెడ్—హైహీల్డు—షూస్ గర్వంగా చప్పుడు చేస్తున్నాయి. అతను ధరించిన వైట్ పాంట్, వైట్ ఫుల్ నెక్ స్వెట్టర్ డిటర్జెంట్ సోప్ అడ్వర్ టైజ్ మెంట్ లోలా ధగధగ మెరుస్తున్నాయి. ఎడం చేతికి వదులుగా వున్న గోల్డు చైన్. చైన్ కి మధ్యలో దీర్ఘ చతురస్రాకారంలో వున్న ప్లేట్ మీద గోపురం, మసీదు శిఖరం, శిలువా ఒకదానిమీదొకటి సూపర్ ఇంపోజ్ చేయబడ్డాయి. మూడుమతాల సంగమంలా వున్న ఆ గుర్తుల చుట్టూ పెనవేసుకున్న పాముల ఆకారాలు బోర్డర్ లా వున్నాయి. తలమీద తెల్లటి బొచ్చుటోపీ.

అతను ఆగి, పక్కనే వున్న కోయా రెస్టారెంట్ లోకి జొరబడ్డాడు. అడ్డొచ్చిన వాళ్ళని నిర్లక్ష్యంగా తోసుకుంటూ, గోడవారగా వున్న కుర్చీలో చతికిలబడ్డాడు.

స్ట్రాంగ్ టీ ఆర్డరిచ్చి పేపర్ పత్రమన్నాడు సర్వర్ని.

ఆటుపక్క టేబుల్ మీద పడున్న పేపర్ని అందించి, సర్వర్ వెళ్ళిపోయాడు.

కళ్ళని పూర్తిగా కప్పివున నల్లద్దాల్నితీసి టేబుల్ మీద

పడేసి, అతను పేపర్ని తిరగేయడం ప్రారంభించాడు. అతని కళ్ళు ఆత్రంగా దేనికోసమో వెతుకుతున్నాయి. సర్వర్ టీ కప్పుని పెట్టాడు.

టీ తాగుతూ, పేపర్‌లో తన అన్వేషణ సాగిస్తూ ఉండిపోయాడతను. అతని కళ్ళు మెరిశాయి. ఆరో పేజీలో క్రిందిభాగంలో ప్రచురించబడిన వార్త అతని దృష్టిని లాగిపట్టింది. ఒక్క గుక్కలో టీ తాగేసి, గబగబా చదవసాగేడతను.

'రోడ్డు ప్రమాదంలో అడ్వొకేట్ మరణం' అన్న శీర్షిక కింద రెండు చిన్న పేరాల్లో ఆ వార్త అచ్చయ్యింది. యాభై అయిదేళ్ళ లాయర్ అన్నారావు నడుపుతున్న కార్ని గత రాత్రి పదిగంటల ప్రాంతంలో లారీ ఢీకొంది. కారు ముందుభాగం లోపలికి చొచ్చుకుపోయి, అన్నారావు అక్కడికక్కడే మరణించాడు. లారీ ఆగకుండా వెళ్ళిపోయింది.

లారీని సర్దార్జీ నడుపుతున్నట్టు పోలీసులు కనిపెట్టారు. లారీ నంబర్ని చూసిన వాళ్ళు లేరు. యాక్సిడెంట్ చేసి పరారైన డ్రైవర్ కోసం పోలీసులు వెతుకుతున్నారు. కేసు నమోదయింది—వార్తని రెండుసార్లు చదివి పేపర్ని గిరాటేశాడతను.

అప్యాయంగా, నున్నగా గీసుకున్న గడ్డాన్ని, మీసాలులేని పైపెదవినీ వేళ్ళతో తడువుకున్నాడతను. తలపాగా, గడ్డం వున్న సిక్కు డ్రైవర్ కోసం పోలీసులు వెతకడం ఎప్పుడో మానేసి వుంటారు! నిన్న రాత్రి తను తగిలించుకున్న గడ్డమూ, మీసాలూ తలపాగా గుడ్డతోపాటు కాలి బూడిదయ్యాయి.

తనకి అప్పజెప్పిన పని జయప్రదంగా పూర్తిచేసి

వంగుతూ బాస్ యెంతో సంతోషిస్తాడు. తనకి యే పనీ చేతకాదంటూ ఎగతాళి చేసే ఆ గున్నపోతులు—సోమరాజు జాకీ—ఇద్దరికీ బుద్ధొస్తుంది! ఆ ముసలాయన్ని ఎందుకు పదచ్యుడిచేశారో బాస్ తనకి చెప్పలేదు. ఆవేశంలో పిచ్చి వేషాలేసే వాళ్ళకి హెచ్చరికగా వుంటుందని మాత్రం అన్నాడు!

బాల్జీ నవ్వుతూ సిగరెట్ వెలిగించాడు కళ్ళద్దాల్ని తగిలించుకుంటూ నిలబడ్డాడు. సాసర్లో సర్వర్ పెట్టిన బిల్ని అందుకుని వుండగా చేస్తూ కదిలాడు. కాగితం వుండని నోట్లో వేసుకుని నములుతూ కౌంటర్ వైపు చూడకుండా, ఠీవిగా ఇవతలికి నడిచాడు.

పక్కనే వున్న కిళ్ళీకొట్టులో మీఠాపాన్ కట్టించుకుని, నోట్లో దోపుకున్నాడు.

టైం చూసుకున్నాడు. కుడిచేతికి అతుక్కున్న ఎలక్ట్రానిక్ వాచ్ పది కావస్తోందని చెప్తోంది.

తటాలున అతనికి బాస్ కేటాయించిన డ్యూటీ గుర్తు వచ్చింది. కొంచెం ముందుకు నడిచి, జీబ్రా చారలమీద రోడ్డు దాటాడు

తన డ్యూటీ నిర్వర్తించడానికి, కోర్టువైపు జోరుగా అడుగులేశాడు.

♦ ♦ ♦

"మిస్టర్ గోవర్ధనరావ్. మీ వృత్తి?" పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గజాననరావు బిగ్గరగా ప్రశ్నించాడు.

"పోలీసు లాబొరేటరీ టెక్నీషియన్ గా పని చేస్తున్నా"

"ఈ నెల నాలుగో తారీఖున ఇన్ స్పెక్టర్ సుధాకర్ మీకు యేదైనా పని అప్పగించారా?"

"ఒక స్టెయిన్‌లెస్ స్టీలు లోటా యిచ్చి, లోటాలో కొద్దిగా మిగిలివున్న ద్రవాన్ని అనలైజ్ చేయమన్నారు."

"చేశారా?"

"చేశాను."

"మీ అనాలిసిస్ రిపోర్ట్ సారాంశం ఏమిటి?" ప్రాసిక్యూటర్ గజాననరావు ప్రశ్నించాడు.

"పాలూ, హార్లిక్స్, పంచదార, పొటాషియం సైనైడ్‌ల మిశ్రమం ఆ ద్రవంలో వుందండి."

గజాననరావు కోర్టు గుమాస్తా దగ్గరగా నడిచాడు. పీపుల్స్ ఎగ్జిబిట్-6 గా గుర్తించబడిన లోటావున్న సెలిఫోన్ కవర్ని తీసుకుని, సాక్షి దగ్గరగా నడిచాడు.

"మిస్టర్ గోవర్ధనరావ్, అనలైజ్ చేయడానికి మీకు ఇవ్వబడిన లోటా ఇదేనా?"

"అదే. దానిమీద ఎన్‌గ్రేవర్‌తో ప్లస్ మార్క్ వేశాను," అన్నాడు గోవర్ధనరావు.

"అంతే!" అంటూ గజాననరావు కరుణాకర్ వైపు తిరిగాడు.

"యూ మే క్రాస్ ఎగ్జామిన్!"

కరుణాకర్ సాక్షి, గోవర్ధనరావుని క్షణకాలం చూశాడు. అతనికి అన్నారావు మాటలు గుర్తొస్తున్నాయి. 'ప్రతి సాక్షినీ నువ్వు క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చేసి వుండొచ్చు!' కరుణాకర్ తన దృష్టిని ప్రాసిక్యూటర్ వేపు మళ్ళించాడు.

"నో క్వశ్చన్స్...."

గజాననరావు వెనక్కి తిరిగాడు. "ప్రాసిక్యూషన్ తరఫున తరవాతి సాక్షి కృష్ణంరాజును బోను ఎక్కమని

కోరుతున్నా!" అన్నాడతను నాలుగురోడ్ల కూడలిలో దండోరా వేస్తున్నట్టు.

ఖాకీ యూనిఫామ్‌లో వున్న కృష్ణంరాజు బోను ఎక్కాడు. కోర్టు గుమాస్తా అతని చేత ప్రమాణం చేయించాడు.

"కృష్ణంరాజూ, నీ వృత్తి ఏమిటి?" ప్రాసిక్యూటర్ గజాననరావు ప్రశ్నించాడు.

పెదాలమీదికి జారిన బుర్రమీసాల్ని ఒకసారి వేళ్ళతో సర్దుకుని కృష్ణంరాజు అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. "టాక్సీ డ్రైవర్నండి. టాక్సీ ఓనర్ కూడా నేనే!" అన్నాడతను సగర్వంగా.

"కృష్ణంరాజూ, అదుగో—అక్కడున్న వ్యక్తి, కరుణాకర్ని ఎప్పుడేనా చూశావా?"

"చూశానండి."

"ఎప్పుడు?"

"మూడో తేదీ రాత్రి."

"ఎక్కడ?"

"రైల్వేస్టేషన్ ముందు టాక్సీ ఆపుకుని వున్నానండి. ఆయన అనుమానిస్తూ నా దగ్గరగా వచ్చారు. అటూ, ఇటూ చూసి తగ్గు స్వరంలో గిరాకీవుంది వస్తావా అని అడిగారండి. వస్తానన్నాను. ఆయన ఒక అడ్రసిచ్చారు. ఆ ఇంటి కెళ్ళి. గీత అనే ఆమెని పార్కురోడ్డులోని 114 నంబరు ఇంటికి తీసుకురమ్మన్నారండి ..."

"వెళ్ళావా?" ప్రాసిక్యూటర్ అడ్డొస్తూ అడిగాడు.

"అప్పుడే వెళ్ళలేదండి. రాత్రి తొమ్మిది గంటలు కావస్తోందండీ, అప్పుడు. ఎవరో మగాడు, ఎవరో ఆడదాన్ని ఏదో ఇంటినుంచీ మరేదో ఇంటికి తీసుకు

గొచ్చారు. టాక్సీలో ఎక్కారు. స్టార్టు చేసి పోనిచ్చాను. పార్కు రోడ్డులోకి తిరిగాక, ఎక్కడికని అడిగారండి. కార్ని ఆపి, ఇల్లాంటి అడ్రసు చెప్పారండి. కానీ ఆమె తటపటాయించి, చివరికి తీసుకెళ్ళమన్నారండి. తీసుకెళ్ళాను. ఆ ఇంటి గేటుముందు ఆయన నించున్నారండి. నాకు పాతిక రూపాయలిచ్చారు; పాతిక అడ్వాన్స్‌గా ముందే ఇచ్చారులెండి." కృష్ణంరాజు ముగించాడు.

"కృష్ణంరాజూ, ఆ ఇంటి ముందు దిగేటప్పుడు గీత ఎలా ప్రవర్తించింది? సందేహం, భయం-ఇలాంటి భావాలేమైనా నీకు కనిపించాయా?"

"అక్కడ చీకటిగా వుందండి. ఆమె భావాలు నాకు కనిపించలేదు. కానీ అక్కడికెందుకు రమ్మన్నారంటూ కరుణాకర్ గార్ని అడిగింది. ఇంటికి వెళ్ళి మాట్లాడుకుందాం అంది. ఆయన మరేం భయంలేదు అంటూ ఆమె చెయ్యి పట్టుకున్నారండి."

"తరవాత?"

"నా దారిన నేను వెళ్ళిపోయానండి. పొద్దుట పేపర్లో ఆమె ఫోటో చూసి, హడలిపోయానండి. కరుణాకర్ గారి మాట ప్రకారం ఆమెను నా టాక్సీలో పార్కు రోడ్డు బంగళా ముందు దింపానని తెలియజేశానండి...."

"కృష్ణంరాజూ, పొద్దుట పోలీసులు ఆమె శవాన్ని నీకు చూపించారా?" ప్రాసిక్యూటర్ ప్రశ్నించాడు.

"చూపించారండి. ఆమే అండి."

"అంతే," అంటూ గజాననరావు కరుణాకర్ వైపు తిరిగాడు.

"క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లేదా?" అన్నాడు చులకనగా.

(ఇంకా వుంది)